

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XEObd/1/2024
Identifikačné číslo spisu:	4013899496
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4013899496.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: Ľ. X., narodený XX. L. XXXX, bytom L. H. XXX, o vymoženie 788,69 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 23Er/713/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 27. marca 2013 č. k. 26CoE/19/2013-55, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- III. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) dovolaním napadnutým uznesením z 27. marca 2013 č. k. 26CoE/19/2013-55 potvrdil uznesenie Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 21. júna 2011 č. k. 23Er/713/2006-22, ktorým súd prvej inštancie podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „EP“) v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní exekúciu zastavil a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie.

2. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov [§ 237 písm. a) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“], ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania [§ 237 písm. b) OSP], v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo [§ 237 písm. d) OSP], nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný [§ 237 písm. e) O OSP] a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f) OSP].

Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a) až c) OSP, t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 OSP, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Spolu s dovolaním zároveň oprávnený navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c) OSP najvyšší súd dovolacie konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dovolaťom vymedzené prejudiciálne otázky. Oprávnený v dovolaní navrhol aj odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s § 429 ods. 2 písm. b) CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné [§ 447 písm. c) CSP].

4. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

5. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolaťom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/218/2013, 3Cdo/349/2012, 3Oboer/157/2013, 4Cdo/319/2012, 4Oboer/26/2014, 8ECdo/152/2014, 2ECdo/268/2014, 5Oboer/375/2013, 4Cdo/304/2012, 4Oboer/175/2013, 4Oboer/127/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/216/2013, 1Oboer/250/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolaťa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

6. Osobitne k námietke oprávneného, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, aj keď podľa zákona tak boli povinné urobiť, najvyšší súd konštatuje, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný EP, ktorý ustanovenie § 57 EP doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g) a k). Dovolaťel namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade exekúciu zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. V tu posudzovanej veci však súd prvej inštancie rozhodol o zastavení exekúcie podľa ust. § 57 ods. 2 EP v spojení s ust. § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Zároveň súd prvej inštancie rozhodoval v čase (21. júna 2011), kedy ešte uvedená novelizácia účinná nebola. Odvolací súd v danom prípade postupoval v súlade s ust. § 214 ods. 2 OSP, ak o odvolaní oprávneného rozhodol bez nariadenia pojednávania; nariadenie pojednávania bolo na úvahe odvolacieho súdu.

7. Najvyšší súd osobitne aj k dovolacej námietke oprávneného, že v predmetnej veci vystupoval na strane povinného aj vedľajší účastník, a to občianske združenie na ochranu spotrebiteľov, uvádza, že z obsahu súdneho spisu táto skutočnosť nevyplýva, preto uvedená dovolacia námietka oprávneného

nemôže byť relevantná.

8. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

9. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože povinnému v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.